



Driemaandelijks  
nr. 4 / dec. 2019

# iona MAGAZINE

Antwerp Symphony Orchestra  
blz. 5



Du pain, du vin et du boursin!  
blz. 6



De praatstok  
blz. 8



Vrijwilligers in de kijker  
blz. 16



*Het voorwoord schrijven voor deze editie is geen gemakkelijke taak. De komst van een nieuwe Vlaamse regering en ook bepaalde gevolgen van de persoonsvolgende financiering laten zich voelen in onze zorggemeenschap.*

*Er is een grootschalige herverdeling van middelen binnen de VAPH sector. Iona vzw zal hierdoor het de komende jaren met minder personeelsleden moeten stellen. En ook onze werkingsmiddelen dalen. Deze boodschap bracht in onze zorggemeenschap heel wat ongerustheid met zich mee.*

*Het streven van de overheid naar gelijke budgetten voor gelijke profielen is uiteraard een goede zaak. Maar het is bijzonder jammer dat er — opnieuw — niet geïnvesteerd wordt in de zorg voor mensen met een beperking. Er is een herverdeling, maar géén investering. De wachtlijsten worden niet kleiner en de mensen met de grootste zorgnoden blijven in de kou staan.*

*Een grote kwaliteit van onze zorggemeenschap is veerkracht, omgaan met moeilijke situaties en tegenslag. Ik ben erg onder de indruk van de manier waarop we als gemeenschap omgaan met deze situatie. We hebben samen en in overleg een aantal keuzes moeten maken. Onze grootste prioriteit was om daarbij zo weinig mogelijk te raken aan de dagdagelijkse begeleiding van onze bewoners. Daarin hopen we te zijn geslaagd, al moet het gezegd dat de gemaakte keuzes zeker niet makkelijk waren.*

*Daarnaast laten we ook onze stem horen aan de overheid. In de week van 2 december namen we deel aan verschillende acties om onze bezorgdheid te laten horen. Met heel veel mensen kwamen we op straat in Brussel. In elke crisis zit een kans. Ook in deze situatie. Het samen moeten nadenken over hoe we met minder middelen verder moeten, bracht niet alleen zorgen, maar ook nieuwe energie en creativiteit. Er is een proces op gang gekomen van kritische zelfreflectie, rond hoe we ons beter kunnen organiseren en hoe we bepaalde functies voortaan willen invullen. Dat zorgde voor een hartverwarmende energie in deze koude wintermaanden.*

*Om ons hart nog wat extra te verwarmen, krijg je in dit Iona Magazine heel wat mooie verhalen over het reilen en zeilen bij Iona. Ik wens jullie een zachte winter toe.*

Hartelijke groeten  
Jan  
Directeur Iona vzw



# Over het belang van warmte en de zin van ziek zijn

*Aan warmte wordt vanuit de antroposofie best veel aandacht besteed. Het is een omhullende kwaliteit die ons – letterlijk en figuurlijk – een veilig gevoel geeft en bijdraagt aan onze gezondheid. Met de winter voor de deur is het extra belangrijk om het voldoende warm te hebben. Worden we toch ziek? In dit artikel ontdek je hoe we daar vanuit onze pedagogie naar kijken en mee omgaan.*

*"Alles begint met warmte. In de kou valt alles stil. Kou vatten is iets wat we in ons kikkerlandje maar al te goed kennen.*

*'Warm vatten' zou het omgekeerde kunnen zijn: gezondheid opbouwen."*

*Edmond Schoorel*

## **Verzorging van het warmteorganisme**

Wij beschikken als mens over een gedifferentieerd warmteorganisme. Alle organen hebben een eigen temperatuur die fluctueert volgens verschillende ritmen. Onze lichaamsfuncties zijn afhankelijk van onze temperatuur. Bij lichte onderkoeling komen verschillende functies op een lager pitje te staan en vertraagt bijvoorbeeld het denken. Volgens de antroposofische visie verbindt onze individualiteit (ons ik) zich via warmte met het lichaam. Dit kun je ervaren aan het fenomeen enthousiasme. Als je ergens enthousiast over bent, verbind je je ermee. Je loopt er letterlijk warm voor. Zorgvragers met koude armen of benen, of met een koude buik of rug, kunnen zich minder goed verbinden met de mensen en de wereld om hen heen. Ook het verwerken van indrukken en de spijsvertering verlopen dan minder goed.

Om een gezonde ontwikkeling te bevorderen is het van belang om te letten op iemands warmtehuishouding en na te gaan of deze ondersteuning nodig heeft. Hierbij is het raadzaam niet alleen de eigen warmte-ervaring als maatstaf te nemen. Degene die jij begeleidt, heeft misschien een andere stofwisseling, of beweegt wellicht minder of meer dan jij.

## Enkele tips om warmte-ondersteunend te werken:

### Psychische warmte

- verzorgende handelingen met aandacht doen, met oog voor wat de ander nodig heeft

### Lichamelijke warmte

- door het stimuleren van zinvolle lichamelijke beweging
- via de voeding, bijvoorbeeld met verwarmende thee of kruiden en met warme pap in plaats van brood
- door middel van uitwendige ondersteuning
- via kleding, bijvoorbeeld door te werken met laagjes
- door middel van een kruik of door het dragen van bedsokken

Al deze vormen van ondersteuning werken aan de voorwaardenkant. Daarnaast kun je ook proberen te ontdekken welke dingen echt belangrijk zijn voor iemand en de persoon te stimuleren daar iets mee te doen.

### Kleding

Bij het reguleren van warmte en koude speelt kleding een belangrijke rol. Kleding van natuurlijke materialen zoals (biologische) katoen, wol of zijde is te verkiezen boven synthetische materialen. Natuurlijke materialen nemen transpiratievocht vaak makkelijker op of geven dit makkelijker door. Warmte wordt door deze materialen beter vastgehouden of juist afgegeven. Daarnaast hebben deze materialen ieder hun specifieke kwaliteit.

Soms zijn bewoners te koud gekleed. Het lichaam kan zich hier wel tegen harden, maar dit is – gezien vanuit de werking van warmte – niet raadzaam. Verhardingsprocessen kunnen bovendien in latere levensfasen de lichamelijke veerkracht verminderen.

### Werken met laagjes

Om een gezonde warmte te bevorderen kun je werken met laagjes. Let ook op de materialen waarmee iemand gekleed is. Denk bij koud weer aan het dragen van een maillot of een legging onder een broek en aan wollen of katoenen hemdjes. En aan een sjaal, muts en handschoenen bij het naar buiten gaan. In de zomer helpt een pet goed tegen een te felle zon. Jongeren hebben behoefte aan experimenteren, niet alleen met hun kleding maar ook met hun zelfverzorging en eet- en

slaapgewoontes. Het is goed wanneer je als team een duidelijke visie hebt op dit gebied. Van daaruit kun je het gesprek aangaan en kijken hoeveel ruimte voor iemand passend is.

### Verzorging van zieken

Mensen die ziek zijn, zijn extra gevoelig voor hun omgeving. Indrukken komen meer binnen, ook bij degenen die daar normaal gesproken geen last van hebben. Een frisse, schone kamer met weinig prikkels, een goed opgemaakt bed en een opgeruimd nachtkastje werken aangenaam.

### Wat bij koorts?

Wie koorts heeft, is meer gevoelig voor tocht en bevattelijker voor kou. Dus laat mensen dan niet op blote voeten of alleen maar in pyjama rondlopen. Nadat de koorts is gezakt, heeft een zieke minstens een dag nodig om uit te zieken. Het gebruik van medicatie om koorts te onderdrukken is slechts in beperkte gevallen raadzaam. Vaak kan koorts geen kwaad. Integendeel, de verhoogde temperatuur stimuleert de stofwisseling, zodat virussen of bacteriën een halt wordt toegeroepen en ze zich niet verder in het lichaam kunnen verspreiden. Ziekte met koorts, met name kinderen, maken een proces door dat hen helpt bij het zich eigen maken van hun lichaam. Natuurlijks is het van belang om de zieke hierbij goed te volgen. Let erop dat hij voldoende drinkt en of er geen warmtestuwing optreedt.

### Ziekte als ontwikkelingskansen

Een belangrijk aspect van ziek zijn is het gezichtspunt dat elke ziekte ook ontwikkelingsmogelijkheden in zich draagt. Ziek zijn is dus niet alleen een lastig verschijnsel dat zo snel mogelijk voorbij moet zijn. Van ziek zijn kun je 'beter' worden: ziekte kan wat uit evenwicht was weer in balans brengen. Vanuit deze optiek is het goed om op te letten of een ziekteperiode een bewoner ook iets gebracht heeft. Bijvoorbeeld of er iets veranderd is in zijn gedrag of houding. Zo zie je na het optreden van kinderziektes vaak dat een kind plotseling vooruit gaat in zijn ontwikkeling. Het heeft zijn persoonlijkheid verder gevormd, het eet beter of plast niet meer in bed.

Bron: Bedding creëren – gezondheid en welbevinden bij mensen met ontwikkelingsproblemen, Helend klimaat deel 2, p24-25

# REFLECTIE

*“Die vraag is dagelijks het uitgangspunt bij alles wat we doen: waar ligt hier het ontwikkelingspotentieel? Hoe wil deze mens, deze gemeenschap, de natuur zich ontwikkelen? En vervolgens: hoe kunnen we dit levende wezen de gelegenheid geven om die ontwikkeling ook te maken?”*

Dirk Govaerts in 'Levende Verbindingen'



# De vernieuwing van onze gebruikersraad

*In de loop van september/oktober werden verkiezingen gehouden voor de samenstelling van de gebruikersraad van Iona voor de periode 2020-2024. Waarom deze raad? Wie zijn de verkozen vertegenwoordigers en welke taken zullen zij de komende jaren vervullen? Je leest er alles over in dit magazine, samen met een warme oproep aan wie zich geroepen voelt om het team nog te verwoegen.*

### Waarom een gebruikersraad?

De gebruikersraad verzorgt het collectief overleg tussen de voorziening en de opgenomen cliënten (de zogenaamde gebruikers) of hun vertegenwoordigers. De raad is een verplichting, opgelegd door de overheid, waaruit blijkt dat veel belang gehecht wordt aan een goed collectief overleg. Immers, voor sommige beslissingen dient de gebruikersraad zijn goedkeuring te geven. Dit is onder meer het geval voor wijzigingen in het reglement van orde of in het concept van de voorziening, alsook bij belangrijke veranderingen in de algemene leef- en woonsituatie. Collectief overleg is hierbij voornamelijk, maar de voorziening behoudt steeds haar verantwoordelijkheid van beslissing.

### De verkozen vertegenwoordigers

Na de gehouden verkiezingen zullen volgende vertegenwoordigers gedurende 4 jaar deel uitmaken van de raad en mede waken over de kwaliteit van de zorg voor de opgenomen personen met beperkingen.

#### Voor kinderen en jongeren, uit leefgroep Peroniek/beneden:

*Petra Ballet*, mama van Amber

#### Voor de volwassenen, uit leefgroep Bride:

*Nadine Adriaensen*, mama van Karen

*Marc Campo*, stiefvader Marij

*Johan Dispersyn*, vader van Alexandra

*Karine Van Wichelen*, mama van Arnaud

#### Voor de volwassenen, uit leefgroep Staffa:

*Vera Heylen*, mama van Tim

*Erik Meersman*, vader van Johan

#### Vertegenwoordigster namens de Dagbesteding:

*Christina Callewaert*, mama van Jan

### Van voorzitter tot klachtencommissie

Ter aanvulling geven we ook nog graag wat informatie mee over de functies die traditioneel door gebruikersraadsleden dienen te worden ingevuld... en die reeds werden toegewezen.

Karine wordt onze voorzitter. Zij behartigt de coördinatie van de gebruikersraad, overlegt waar nodig met de directie, roept de gebruikersraad samen en stelt – in overleg met de secretaris – de vergaderagenda op. Erik zet zijn taak als secretaris verder. Hij maakt samen met de voorzitter de agenda op, zorgt voor het verslag van de vergaderingen en verzorgt de briefwisseling.

De gebruikersraad mag ook een waarnemer afvaardigen in de Raad van Bestuur. Marc neemt deze taak op. Petra zal Marc vervangen wanneer hij omwille van zijn dagtaak verhinderd is. De waarnemer mag de bespreking bijwonen van aangelegenheden die betrekking hebben op de organisatie en het bestuur van Iona en op de zorgverlening, echter niet als het om personen gaat. De waarnemer heeft geen stemrecht en dient het vertrouwelijk karakter van de RvB te respecteren.

Dan rest ons nog de klachtencommissie. Deze commissie behandelt de formele klacht van een gebruiker en/of de wettelijke vertegenwoordiger. Ze bestaat uit één vertegenwoordiger van de inrichtende macht van Iona (bijvoorbeeld een lid van de RvB) en één vertegenwoordiger van het collectief, de gebruikersraad. Bij betwisting van het ontslag van een gebruiker door de voorziening, wordt de commissie uitgebreid met een externe onafhankelijke persoon (bijvoorbeeld een lid van een bijstandsorganisatie). In deze commissie was Marc reeds afgevaardigd door de vorige gebruikersraad. Hij is akkoord om deze taak verder te zetten.

### Warme oproep!

De kinder- en jongerenwerking heeft momenteel slechts één afgevaardigde. Bij de volwassenen heeft leefgroep Dun-I tot onze spijt geen vertegenwoordiger meer. Ook voor de alleenwoningen Oran ontbreekt een contactpersoon. Daarom hierbij een warme oproep om nog een paar gemotiveerde mensen te vinden om het collectief overleg te ondersteunen. Dit is echt geen belastend engagement. Ben je nog geïnteresseerd... neem dan zeker even contact op met directeur Jan of met een van de hoger genoemde personen!



## Een betoverend concert van topniveau!

Wij zijn de grote gelukkigen die op 13 september het prachtige Antwerp Symphony Orchestra mochten ontvangen op Iona. Het bericht van hun komst bereikte ons vorig schooljaar. Al snel zijn we toen gestart met een wekelijkse les op maat voor de kinderen en volwassenen die er graag bij wilden zijn. We zoomden telkens in op één instrument. Zo konden we onze oren en aandacht aanscherpen om samen naar deze bijzondere gelegenheid toe te leven. Tijdens de lessen zagen en hoorden we veel instrumenten in het echt. Er is zelfs een fagottist langsgesproken.

*Zin om na te genieten van al dat betoverend moois? Op onze Facebookpagina kun je een kort videofragment van het concert bekijken. Er zijn ook enkele geluidsopnames gemaakt die je kunt herbeluisteren via <https://tinyurl.com/vtfwqhw>. Een aanrader!*

En toen kwam het grote moment: de 'Filharmonie', zoals die vroeger heette, zat klaar. Wij, bewoners, personeel en enkele tienerklassen van de Steinerschool van Lier, waren vol verwachting. De eerste tonen werkten betoverend. Wat een mooie balans, wat een prachtige sound... Dat kan alleen een orkest van topniveau! Tijdens het concert reageerde de zaal nu eens stil, dan weer met veel enthousiasme.

### Boeiend van begin tot einde

Het programma was helemaal aangepast aan een publiek zoals het onze: meerdere korte klassieke stukken, dan weer wat lichtere stukjes, gevolgd door heerlijke filmmuziek. Op het einde werden we getraakteerd op een aaneensluiting van liedjes van de Beatles. De orchestratie was zeer goed en de partituren waren zodanig verdeeld dat alle instrumenten hun aandachtsmoment kregen. Het concert bleef onverminderd boeiend tot op het einde.

Het grootste deel van het publiek was zeer enthousiast en erg onder de indruk. Een bewoonster zei, duidelijk in haar stijl: "Ze mogen nog eens komen." Vrij vertaald: "Ik vond het erg mooi en wil meer." Duidelijk, hé?



## Du pain, du vin et du boursin!

De zevende editie van onze kaas-en wijnavond vond plaats op vrijdag 17 oktober. We zijn enorm fier dat we opnieuw konden vaststellen dat het een succes was. Maar liefst 180 mensen genoten in een volle, prachtig versierde zaal van de heerlijkste kazen en van een royaal vleesbuffet, verrijkt met ons zelfgebakken notenbrood. Onze desserts vulden de laatste gaatjes. De mensen genoten en sfeer was er volop. Bovendien werd nog een vijftigtal kaas-en vleeschotels afgehaald.

Graag willen we nog even vermelden dat er geen betere teambuilding is dan de samenwerking tussen de medewerking als voorbereiding op dit event. Een welgemeende dankjewel aan alle medewerkers die hun steentje hebben bijgedragen.

Met de mooie opbrengst van 3.949 euro kunnen we alleen maar besluiten dat de achtste editie van onze kaas-en wijnavond alvast op onze planning staat voor volgend jaar!



door An Cortens, Team Agora

## Agora

Op 1 oktober vond onze eerste Agora plaats. Twee moedige mama's kwamen praten over hoe het is om een kind met een beperking te hebben. Hoe dit een invloed heeft op hun gezinsleven en welke weg ze samen hebben afgelegd. Hoe ze botsten op de weinig empathische houding van dokters en professoren en hoe ze vaak, jaren, in het ongewisse bleven. Maar ook hoe dit bijzondere kind hen gevormd heeft tot wie ze nu zijn. Met alle moeilijke, maar zeker ook mooie momenten. En vooral, en dat was voor beide mama's zeer gelijkaardig, het loslaten. Bij een opname in het ziekenhuis, de eerste schooldag, de eerste opname in een voorziening,... Hun kind uit handen geven en overlaten aan anderen in de hoop dat ze dezelfde zorg, aandacht en liefde krijgen als in hun veilige thuissituatie.

Omdat loslaten niet eenvoudig was, is er ook een grote nood aan communicatie. Hoe is de week verlopen, zowel in de leefgroep als tijdens de dagbesteding. Wie zijn de begeleiders? Is er een kans om kennis te maken met andere ouders en de andere gasten van de groep? Geen formele mails maar gewoon een ontmoeting tussen ouders en begeleiders. Elkaar leren kennen.

Het was een inspirerende avond met veel stof tot nadenken. Ondertussen vond ook een volgende Agora plaats op 9 december 2019.

Bedankt aan alle aanwezigen.

**"Als ik naar je verhaal luister  
en jij jouw vreugdes en  
angsten met mij deelt,  
dan zie ik hoe dapper je  
bent. Dan ontstaat er een  
storm van enthousiasme  
en idealen, zodat ik samen  
met jou op pad kan  
blijven gaan."**

*-Cristina-*



# De praatstok

Raf, Katelijne  
en Lorraine  
over hun liefde  
voor Iona

## “Geen twee dagen zijn hier hetzelfde”

*De praatstok is deze keer in handen van Raf, Katelijne en Lorraine. Een gesprek over vrijheid en afwisseling, favoriete plekjes en geluksmomenten.*

### Sinds wanneer werk je bij Iona en was dit een bewuste keuze?

**Raf:** “Ik werk hier nu ongeveer tien jaar. Ik ben gestart als vervanging van Katelijne toen ze in zwangerschapsrust was. Achtereenvolgens stond ik in voor de slapende nacht, het atelier en de werking bij de kinderen.

**Katelijne:** “Ik werk op Iona sinds het schooljaar 2000-2001. Ik deed een vervanging voor een collega voor wie het werk niet aansloot bij haar verwachting. Ik had op dat moment zelf geen job, dus ben ingesprongen en blijven plakken. Toen ik na de vervanging een andere job had gevonden, bleek dat de persoon die ik verving niet zou terugkomen en kreeg ik de vraag om toch te blijven.”

**Lorraine:** In september 2015 ben ik hier begonnen, toen bij de reorganisatie de rol van zorgcoaches in het leven geroepen werd. De job die ik voordien deed, was onder vervangingscontract.

### Wat vind je het leukste aan je job?

**Raf:** “Enerzijds de jobinhoud en hoe ik die kan vormgeven. Anderzijds de gemengde doelgroep waarmee ik mag werken: volwassenen en jongeren door elkaar. Ook de vrijheid die ik ervaar, bin-

nen afgebakende grenzen, vind ik aangenaam.”

**Katelijne:** “Ik houd vooral van de afwisseling in mijn job. Die zorgt ervoor dat ik niet vastroest. Ik kan veel geven en bijbrengen en krijg er ook veel voor terug. De samenwerking met de collega's draagt zeker ook bij tot mijn werkplezier.”

**Lorraine:** “Ook voor mij is de afwisseling een pluspunt: geen twee dagen zijn hier hetzelfde. Ik houd van het werken rond uiteenlopende thema's, van personeelskwesties tot meer therapeutische zaken. Het samen op zoek gaan naar processen om Iona nog beter te maken, vind ik ook heel fijn – denken op de langere termijn.”

### Welke andere taak zou je willen doen op Iona?

**Raf:** “Ik zou direct terug voor het atelier kiezen. Daar heb ik mezelf en mijn begeleidingsstijl gevonden. Ik hou van de sfeer die er hangt, de artistieke voeling. Zolang je me maar niet aan een bureau zet.”

**Katelijne:** “Idem voor mij: liever geen bureauwerk. Geef me maar het atelier of de tuin.”

**Lorraine:** “Ik zou wel in de tuin willen staan. Eens met de handen werken en minder met het hoofd; écht kunnen zien hoe de gasten dat doen. Ook de voldoening ervaren van het volgen van de hele cyclus, van het zaadje tot het eten op je bord. Dat is waar ik weinig tot niets van ken en dus het meeste van zou leren.”

### Wat is jouw favoriete plekje op Iona?

**Raf:** “Ik heb niet echt een favoriete plek. Als ik moet kiezen, dan misschien toch de hut, waar het procesmatige projectwerk is ontstaan. Als je naar de hut trekt met Peggy, voor verhalen, voor getuigschriften, is het er rustig. De ramen zijn er dan ook bewust klein gehouden, omdat de ruimte eromheen al zo open is.”

**Katelijne:** “Ik ga ook voor de hut. Als kind was mijn favoriete plekje dichtbij de Asgaard, waar de bank staat. Je hebt daar zo'n goed overzicht over alles. De hooizolder vond ik als kind ook een fijne plek.”

**Lorraine:** “Ik houd van het centrale pleintje buiten aan de grote zaal en aan de leefgroepen, net omdat het een ontmoetingsplek is met collega's en bewoners. Daar ontstaan gesprekken.”



## Deze vragen willen de vorige Praatstokcollega's jullie stellen

**Katia:** "Lorraine, welke droom wil je graag verwezenlijken?"

**Lorraine:** "Moeilijke vraag. Ik ben geen dromer. Ik ben heel realistisch. Ik wens dat we mensen met een beperking niet zien als mensen met een beperking. Dat we kijken naar ieders kwaliteit en van elkaar leren. Dat we zoeken waar op voortgebouwd kan worden. Dat we diepe en duurzame relaties opbouwen. Iedereen heeft zijn kwetsbaarheden. Ik wens dat we daarover kunnen spreken én dat we ook kunnen benoemen waar ieder goed in is."

**Kimberly:** "Raf, welk dier zou jij willen zijn?"

**Raf:** "Een wilde wolf, zoals die 26.000 jaar geleden leefde. Ik vind dat een fantastisch dier. De manier waarop wolven samenleven is heel fascinerend. Het is goed te weten wat je plek is in de roedel. Ik vind het ook bijzonder hoe dicht gesocialiseerde wolven vandaag bij de mens staan. In de evolutie zijn ze twee keer op eigen initiatief naar de mensen toegekomen en leverden ze bijvoorbeeld een bijdrage bij het jagen. Ze gingen samen met de mens op jacht."

**Frank:** "Katelijne, wat wens je jezelf in de toekomst toe bij Iona?"

**Katelijne:** "Ik zou graag in het atelier blijven werken. De combinatie die ik heb gedaan – deels in de dagbesteding bij de kinderen en deels in het atelier bij de volwassenen – vond ik heel aangenaam. Ik leer zelf zoveel bij dat ik dan weer aan de gasten kan leren. Schilderen, tekenen, werken met hout... dat geeft veel voldoening. In het atelier kun je bezig blijven, er zijn eindeloos veel mogelijkheden. Ik werd door de bewoners ook onmiddellijk aanvaard. Die takencombinatie zou ik dus heel graag verder kunnen opnemen."

Het is tijd om de praatstok door te geven? Wie duiden jullie aan? En welke vragen zien jullie graag beantwoord?

**Lorraine:** "Ik nodig graag An Cortens uit. Mijn vraag aan haar: welke eigenschap van een collega/bewoner heb je zelf niet en bewonder je in hem of haar?"

**Raf:** "Ik kies Cristina, met de vraag: als je zou moeten vluchten, naar welk land zou je trekken?"

**Katelijne:** "Ik ga voor Kelly en vraag haar graag: wat is jouw toekomst, verbinding en waarde op Iona?"

## Vraag van de dag

We schotelen Lauranne, Raf en Katelijne ieder een andere vraag voor



**Lorraine, Wat hoop je over een jaar van je bucket list afgestreept te hebben?**

"Ik heb geen bucket list, dus misschien wil ik dat afstrepen: dat ik er binnen een jaar wél eentje heb. Partner, gezin, een huis dat een thuis kan zijn: daar heb ik altijd naar toe gewerkt. Ik wil ooit wel eens uit een vliegtuig springen. En ik zou héél graag rondtrekken in Scandinavië."



**Raf, Wat is jouw ultieme geluksmoment?**

"Roodkapje. Mijn grootmoeder las het me vroeger vaak voor. Het personage van de wolf intrigeerde me altijd al."



**Katelijne, Wat was/wordt de mooiste dag van je leven?**

"De dag dat ik genezen zal zijn van deze kanker."

# Een feestelijke verjaardagsmarathon

Vanaf 30 september bijt **Kim** in Peroniek beneden de spits af voor een drukke verjaardagperiode: bijna iedereen verjaart! **Alexandro** verjaart op 1 oktober, **Amber** op 5 oktober, **Zino** op 8 oktober. Op 10 oktober is het de beurt aan **Marnix**, op 30 oktober aan **Sam** en op 22 november aan **Jens. Aymane** doet er ons in mei aan herinneren dat er in de rest van het jaar ook nog verjaard wordt.

De verjaardagsfeestjes volgen elkaar snel op en de bakkerij van Iona is ongelooflijk creatief. De bakkers maken de ene originele taart na de andere. De vlaggetjes blijven bijna twee maanden lang hangen. **Alexandro** is blij met een dierenboek. **Zino** is blij met zijn voetbalschoenen en misschien nog meer met het feit dat hij bier mag nu hij 16 jaar is. **Sam** geniet bij ieder bad van zijn badspeelgoed.

Tot slot sluiten we de verjaardagen periode af met **Jens**, de oudste van de groep, die 19 jaar wordt dit jaar. En was er eventjes rust tot... de komst van de Sint.



## Warm afscheid



Op 19 november verhuisde Larissa naar Borgerstein, nadat ze 13 jaar bij ons op Iona verbleef. Een grote stap! Uiteraard konden we haar vertrek niet laten passeren zonder een warm afscheidsmoment. Op 18 november was er een avondbijeenkomst in de leefgroep, met iedereen die samen met Larissa haar vele jaren op Iona wilde vieren.

Larissa zong voor de aanwezigen een liedje met de microfoon, want dat was haar wens. Naast haar mama, de leefgroepbewoners en de mensen die doorheen de jaren haar aandachtsoepvoeders waren, waren er ook een aantal gasten uit de kindergroepen. Larissa kreeg van Iona nog een mooie steen cadeau. Die zal haar helpen haar grenzen te bewaren en bij zichzelf te blijven wanneer ze het gevoel heeft ergens 'tussen' te staan en te moeten kiezen...

Het feestje verliep helemaal zoals Larissa het zelf gewenst had. En ook na haar verhuis zagen we Larissa nog terug. Omdat ze zo houdt van de jaarfeesten, kwam ze ons vanuit Borgerstein vergezellen voor de adventsviering. Larissa, we wensen je alle goeds!



# Een dag aan de slag bij Iona

*Time for Society is een organisatie die bedrijven die iets willen teruggeven aan de maatschappij verbindt met non-profit organisaties die een helpende hand verwelkomen. Iona werkt al jaren met hen samen. Dit jaar kwam op 20 september een vijftiental medewerkers van Galapagos een dagje meedraaien op Iona. Peter Delvaux van Time for Society vertelt wat de formule — maatschappelijke teambuildings bij non-profitorganisaties — zo verrijkend maakt voor alle partijen. Stella Adriaens, medewerkster bij farmaceutisch onderzoeksbedrijf Galapagos, vertelt hoe zij het bezoek aan Iona heeft ervaren.*

**“Collega’s beleven een heerlijke dag, de teamspirit krijgt een boost én er wordt steun aan de maatschappij gegeven.”**

*Peter Delvaux*

**Peter Delvaux:** “Met Time for Society sporen we bedrijven aan om hun medewerkers een helpende hand te laten bieden aan sociale organisaties. Via zo’n sociale teambuilding creëer je een bepaalde cultuur in je bedrijf. Je geeft je medewerkers de boodschap: “Wij creëren een meerwaarde. Niet alleen voor elkaar en voor onze klanten, maar ook voor de maatschappij.” Het samen opnemen van die maatschappelijke verantwoordelijkheid versterkt je teamgeest. We focussen daarbij op helpen met zowel hoofd, hart als handen en gaan echt voor een win-win-winverhaal. Vaak wordt geholpen bij klussen die blijven liggen omdat men er in de organisatie de mensen of tijd niet voor heeft. Ook deelnemen aan begeleidende activiteiten is een mogelijkheid.

## Win-win-winverhalen

**Peter:** “Een activiteit is geslaagd als zowel het bedrijf, de vrijwillige medewerkers als de sociale organisatie er beter van zijn geworden. Zorgen voor een goede match tussen de tijdgever (het bedrijf) en de tijdontvanger is de essentie van ons werk. Het zorgt voor een tevredenheidsgraad tot 98%. Met Iona werken we als vele jaren op een heel positieve manier samen. Vooral de openheid en flexibiliteit bij de medewerkers waarderen we sterk. Komen er last minute 12 mensen meehelpen in plaats van 10, dan is dat geen probleem. En ook: grotere groepen zijn welkom. Een meerwaarde voor ons, want sommige bedrijven willen met het hele team komen. Bij Iona kan dat.

## Een andere blik op eigen collega's én op de sociale sector

**Peter:** "Wanneer medewerkers elkaar eens in een andere setting en cultuur ervaren, merken we dat ze ook makkelijker andere aspecten van hun collega's ontdekken. Het werken in een andere setting haalt je ook uit je dagelijkse comfortzone. Veel mensen hebben een blinde vlek op de sociale sector. Het is mooi om hun ogen daar wat rond te openen. En wat helemaal bijzonder is: soms horen we dat mensen het zo'n fijne en zinvolle dag vonden dat ze op eigen initiatief verder in de organisatie aan de slag willen als vrijwilligers. Als we dat horen, kunnen we alleen maar dankbaar zijn."

**Stella:** "We konden als medewerkers bij Galapagos kiezen uit verschillende goede doelen voor onze teambuilding-activiteit. Iona sprak me meteen het meeste aan, omdat we hier echt de handen uit de mouwen mochten steken: naast tuinwerk, stond ook het mee helpen opruimen van de zolder op de agenda. Samen met een 15-tal andere medewerkers trok ik naar Kessel en de dag startte meteen goed: het was stralend weer en we werden warm onthaald met fruitsap en koekjes. Bij de rondleiding kregen we een uitgebreide uitleg over de werking en visie van Iona. Vervolgens hebben we ons opgesplitst in drie groepjes van vijf personen en zijn we in het werk gevlogen. Zelf zat ik in de groep die op zolder zou klussen. Eerst hebben we de ruimte helemaal leeggehaald, daarna

**"Echt fijn dat we bij wijze van teambuilding iets zinvols konden doen."**

*Stella Adriaens*

hebben we samen met de bewoners alle overbodige spullen naar het containerpark gebracht. Er was ook een techniker aanwezig, wat hielp om alles vlot te laten verlopen."

### Voor herhaling vatbaar

**Stella:** "Het was een aangename ervaring en na afloop was iedereen blij: we hadden samen de klus kunnen klaren. Dat geeft een goed gevoel: weten dat je meerwaarde hebt gecreëerd voor anderen en echt iets hebt kunnen bijdragen. In plaats van een dag onnozele spelletjes te doen zoals zaklopen of boogschieten, hebben we bij Iona iets zinnigs kunnen doen voor de gemeenschap. Iedereen was ook onder de indruk van het prachtige domein en van de rust die Iona uitstraalt. Echt een mooie en bijzondere plek. Wat mij betreft is deze formule absoluut voor herhaling vatbaar."

**Teamwork makes the dream work**

**"Als je snel wil gaan, ga dan alleen. Als je je ver wil raken, ga samen."**

*Afrikaans gezegde*





## Warm nieuws uit de Iona-bakkerij

Op 22 september stonden we met de bakkerij op de autovrije markt in Kessel. We waren uitgenodigd door de gemeente Nijlen om hier mee als standhouder te komen staan en hebben weer voor een mooie opbrengst gezorgd.

De maandelijkse markten in Nijlen lopen ook nog steeds goed. Meer en meer mensen beginnen ons te kennen en komen dan ook maandelijks terug.

Graag delen we nog een grappige anekdote over de laatste keer dat we op de markt stonden. Er werd aan Tim gevraagd of hij de stekker in de grote elektriciteitsvoorziening kon gaan steken. Deze staat 20 meter voorbij ons kraam, buiten. Tim bleef een tijdje weg en kwam toen terug met de boodschap dat het niet lukte en hij niets kon vinden. Wat bleek: Tim was bij het afrollen van de kabel geen 20 meter verderop buiten geweest, maar naar binnen gegaan via de hoofdingang van het gemeentehuis. Deze ingang heeft een draaideur... Toen Tim via die deur ook weer naar buiten kwam, had de kabel dus een mooie lus gemaakt in het gemeentehuis, alvorens hij zijn plekje in de elektriciteitsvoorziening vond!

Verder is onze bakker achter dit mooie verhaal deze maand 50 jaar geworden. Dit werd ook leuk gevierd, dankzij zijn achterban aan collega's.



*Op 5 december was het Internationale Dag van de Vrijwilliger. Een ideale gelegenheid om enkele van onze vrijwilligers eens in de bloemetjes te zetten, want wat zijn we dankbaar voor alles wat ze voor Iona doen. We laten hen graag zelf aan het woord over wat hen bij Iona bracht en hoe ze hun vrijwilligerswerk ervaren. In dit nummer maak je kennis met Nathalie, Michel, An en Vera.*

**Nathalie Dillen en Michel Baert** gaan samen bijna wekelijks fietsen met één van onze klassen. Ze leerden Iona kennen via Michel, die ook als vrijwilliger werkt bij de Minder Mobiele Centrale. Hij stond een tijdlang in voor het vervoer van enkele jongvolwassenen.

**Michel:** "Ik sta vooral in voor het vervoer van de jonge volwassenen die uitkijken naar hun activiteiten buiten Iona. Dat gaat van Jens en Mary naar de judo voeren en Tim op maandag naar de muzieklles brengen, tot Nancy op zaterdag naar Mechelen voeren zodat ze op bezoek kan bij haar moeder. Het valt mij steeds op hoe opgewekt de jongvolwassenen zijn als ze van hun activiteit terugkeren. De eerste ritten was het contact met hen nog wat stroef, maar na enige tijd begonnen ze spontaan te vertellen over hun belevenissen."

**Nathalie:** "Nadat ik via mijn man Iona had leren kennen, voelde ik het kriebelen om ook als vrijwilliger aan de slag te gaan. Ik ben vorig jaar gestopt met werken en voel me veel te jong om niets meer te doen. Toen ik het foldertje met de oproep voor vrijwilligers zag, heb ik me direct bij Iona aangemeld. Ik had geen zin in bureauwerk, wel in iets actiefs, bij voorkeur in de buitenlucht. Mijn man en ik fietsen graag, dus dat leek me ideaal. En kijk, ondertussen zijn we een half jaar verder. Het was eerst niet het plan, maar mijn echtgenoot fietst ook mee!"

**Michel:** "Als we komen fietsen met de jongerengroep, is het altijd aangenaam om ook een gevoel van herkenning te krijgen van de jongvolwassenen. Als ze ons zien aankomen met de fiets, komen ze ons spontaan begroeten."

**Nathalie:** "Bij regenweer laten we de fietsen staan. Dan maken we een wandeltocht of gaan we op uitstap met de kinderen. Het geeft ons zo intens veel voldoening. Ik had dat eerlijk gezegd niet verwacht. Zowel mijn man als ik waren zelfstandige accountants, dus we waren altijd met papieren bezig. Werken met mensen leek me een grote uitdaging. En natuurlijk was het eerst even aanpassen, maar het is zo aangenaam voor alle partijen. De kinderen zijn altijd blij als ze ons zien en ook de samenwerking met de begeleiders ervaren we als heel positief. We merken telkens weer hoeveel de kinderen aan de activiteiten hebben. Dat doet oprecht deugd."



**"Hier werken als vrijwilliger geeft ons intens veel voldoening!"**

*An Ceulemans staat als vrijwilligster vooral mee in voor het kunstzinnige aanbod op Iona. Ze startte in De Link en haar engagement breidde zich de voorbije twee jaar steeds verder uit. Ondertussen springt An ook af en toe bij als medewerker onder contract.*

An: "Ik ben kleuterjuf van opleiding en heb altijd in het onderwijs gestaan, maar ik had steeds meer het gevoel dat mijn inspanningen er niet echt gewaardeerd werden. Ik zocht een nieuwe uitdaging en wilde graag met mensen, dieren en de natuur werken. Zo ben ik op Iona terechtgekomen. Eerst stond ik als vrijwilliger in De Link bij de dagbesteding voor de kinderen. Ik speelde spelletjes met hen, begeleidde kook- en massagemomentjes, vertelde verhalen en hielp hen groeien in zelfredzaamheid. Heel fijn om te doen. De kinderen hier zijn zo puur; ze zitten echt in mijn hart.

Na een tijd zijn we ook op uitstap beginnen gaan. Met een extra begeleider wordt plots zoveel meer mogelijk: eens naar het toneel, naar een dierentuin of een pretpark. Aan die uitstappen houd ik erg mooie herinneringen over. In het voorjaar ben ik ook een weekje met de kinderen mee op kamp geweest naar Oostduinkerke. Een heerlijke ervaring. Het is bijzonder om te zien hoe anders de kinderen reageren als ze eens in een andere omgeving zijn.

Vorig schooljaar heb ik ook heel wat kunstzinnige activiteiten begeleid. Daar ben ik sterk in geïnteresseerd en heb ik veel nascholing rond gevolgd. Met klei werken of nat-in-nat schilderen doet iets met mensen. Daar wilde ik echt verder in groeien. Het is ontzettend fijn dat ik mijn kennis en kwaliteiten hier in de praktijk kan brengen, zowel bij de kinderen als bij de volwassenen. Individueel werken is niet altijd haalbaar, maar als het lukt, is het vaak een grote meerwaarde.

Toen ik hier startte als vrijwilliger, was ik eerlijk gezegd nog wat onzeker of het wel mijn ding zou zijn. Ik ben nogal gevoelig en trek me de dingen sterk aan. Die bezorgdheid was duidelijk niet nodig. Er hangt hier totaal geen instellingsgevoel. Integendeel: de sfeer is heel huiselijk, totaal anders dan in een standaard werkomgeving. Er leeft hier echt een engagement als mens. Een wij-gevoel ook, haast alsof we één grote familie zijn. We zijn er voor elkaar. Ik voel me hier gezien en gewaardeerd. Dat heeft een boost gegeven aan mijn zelfvertrouwen. En Jan is de directeur, maar hij is ook gewoon Jan. Je kunt bij hem terecht als je een vraag of probleem hebt. Dat betekent veel voor me. Aan al wie overweegt om hier ook als vrijwilliger te starten, één advies: kom gewoon eens langs en voel zelf of het iets voor jou is. Ik ga het alvast niet onder stoelen of banken steken: ik ben een wandelend reclamebord voor Iona! Deze plek en de mensen hier zitten diep in mijn hart."



**"Ik voel me hier gewaardeerd en gezien in mijn kwaliteiten. Dat heeft een boost gegeven aan mijn zelfvertrouwen."**



**“Wat tijd en een portie positiviteit:  
meer heb je niet nodig om een verschil  
te maken.”**

*Vera Grootaers werkt sinds enkele maanden als vrijwilligster bij de kindergroepen. Afhankelijk van de bezetting komt ze één tot twee keer per maand tijdens het weekend een voormiddag meehelpen.*

**Vera:** “Sinds dit schooljaar zit mijn oudste dochter op kot en ook mijn jongste dochter is ondertussen 16 jaar en grotendeels zelfredzaam. In het weekend hebben ze allebei hun hobby's, dus ik dacht: nu ik meer tijd heb, kan ik die maar beter nuttig besteden.

Omdat ik heel dichtbij woon en hier dagelijks wel vier keer passeer, heb ik Iona een mail gestuurd met de vraag of ze hulp konden gebruiken. Ik was ervan overtuigd dat het hier zou krioelen van de vrijwilligers, maar dat valt toch tegen. Het is nochtans zo eenvoudig, aangenaam én waardevol om een handje toe te steken. Dat ervaar ik nu zelf heel sterk.

De begeleiders hebben maar twee handen en hun tijd gaat grotendeels naar de zorg en naar praktische zaken als bijvoorbeeld een tafel dekken. Voor één-op-één aandacht en de

meer ontspannen huiselijke activiteiten is daardoor jammer genoeg vaak niet genoeg tijd. Ik ben blij dat ik als vrijwilliger die nood wat mee kan helpen opvullen en kan bijdragen aan een fijne dynamiek in de groep. Het gaat vaak om zulke simpele dingen: eens iemands haar vlechten, een spelletje UNO spelen, een kwartier met iemand tegen een bal trappen, een wandeling maken, eens met één of twee bewoners gaan zwemmen of samen een mooie kerstkaart knutselen.

Aan al wie overweegt om ook af en toe eens te komen helpen, zou ik zeggen: probeer het gewoon! Het enige wat je nodig hebt, is wat tijd en positiviteit. Als je graag jogt, ga eens een half uurtje samen met iemand joggen. Het kost geen moeite, het is leuk, je ontmoet nieuwe mensen en vooral: je maakt écht een verschil.”

## Vrijwilligers gezocht!



Ook zin om je op een zinvolle manier in te zetten voor anderen? Wil je graag werk doen waarvoor je enorm gewaardeerd wordt? Zet je je graag voor anderen in, leg je gemakkelijk nieuwe contacten en leer je graag nieuwe mensen kennen? Dan is vrijwilligerswerk iets voor jou! Je kan dit doen waar en wanneer je wilt, wordt verzekerd en krijgt begeleiding.

Dit zijn enkele van de activiteiten waar we zeker nog hulp bij kunnen gebruiken:

- vervoer van onze bewoners bij een bezoekje aan de kiné, de tandarts,...
- extra begeleiding bij uitstappen.
- wandelen met bewoners die er nood aan hebben
- begeleiding of toezicht houden tijdens de maaltijden
- eventueel bewoners helpen om de kamers te onderhouden

Ook zijn we nog op zoek naar een vrijwilliger met het getuigschrift van preventieadviseur (minstens niveau 2), die samen met onze beginnende preventieadviseur het preventieplan voor onze organisatie wil opstarten.

**Interesse?** Stuur een mail naar [info@ionavzw.be](mailto:info@ionavzw.be) of bel naar 03/491.02.00 en we nemen spoedig contact met je op.





*Op 31 oktober ging Frank Van Dessel met pensioen. Dat vroeg om een bijzonder afscheidsfeest, want Frank was en is voor Iona een grote meneer. Ook in dit magazine zetten we Frank graag nog eens in de bloemetjes, met rake afscheidswaardes uit het hart en een paar mooie foto's als souvenir. Frank, bedankt voor de vele jaren en voor alles wat je voor Iona betekend hebt en ook vandaag nog betekent. Het ga je goed!*

"Frank is al sinds 1981 met deze plek en met onze mensen verbonden en hij is hier ontzettend geliefd. Ook ik draag hem echt een warm hart toe. Hij kent de planten, de natuur en de omgeving als zijn broekzak. Iona is als het ware zijn tweede thuis. En dat is ook letterlijk zo geweest, want Frank werkte niet alleen op Iona, hij woonde hier ook een tijdlang in. Toen zijn pensioen eraan kwam, liet Frank weten dat hij eigenlijk nog geen zin had om weg te gaan. Hij wil graag zinvol bezig blijven en deze omgeving verzorgen blijft zijn passie. Of hij dat kon blijven doen? Daar moesten we niet lang over nadenken. Ik ben ontzettend blij dat hij die suggestie deed en dat het pensioen van 'onze Frank' dus nog geen volledig afscheid betekent."

Jan Jacobs

**Lieve lieve frank,**

"Hoe kan ik eigenlijk onder woorden brengen hoe hard ik iemand als u ga missen. Ik kan en wil er zelfs niet aan beginnen. Van vuurwerk afsteken met het oogsteest, tot mee de frietjes aan te brengen, van het tomaten oogsten, tot mee de mopjes creëren tijdens de pauzes,... we hebben vele mooie dingen gedeeld, Frankske. Ge zij ne kei da ik ga missen om rond mij te hebben. Het was een voorrecht en een privilege om u in mijn team en naast mij erbuiten te hebben. Ne kei dikke merci voor alles. Ons verhaal is nog ni gedaan, sterker nog we zijn nog zelfs nog niet in den helft!"

Annelies Verlinden

**"Frank,**

Zwijgt stil en spits uw oren, want de Frank mag het horen.

Ik weet nog dat je toekwam op Iona na jouw burgerdienst. Onder leiding van Francis ben je gestart op de boerderij. Ik was op dat moment nog schoolplichtig en mocht pas vanaf mijn 21 jaar gaan werken. Toen mijn werktijd was aangeboden, deed ik eerst de plantsoenen samen met Jos Budel. Mijn interesse lag echter meer bij de koeien en het boeren. Vanaf het begin je op Iona aankwam had ik bewondering voor jou, ik keek echt naar jou op. Toen ik dan eindelijk op de boerderij mocht werken was mijn eerste opdracht: de gemeentegrachten proper maken, samen met René. Niets met de boerderij te maken dus. Ik dacht toen bij mezelf, als dit boerderijwerk is, is het voor mij even snel gedaan dan dat ik ermee ben begonnen. Maaaar... Ik dierf mijn mond niet open trekken dus ik zweeg en deed maar verder. Jij zal toen ook wel gedacht hebben: wat moet ik nu doen met die Henri?!

Ik heb dus zelf maar het initiatief genomen en kwam kijken hoe jij en Axel de koeien molken. Eindelijk kwam die langverwachte vraag van jou, Frank, of ik dit ook wou doen? En zo ben ik beland waar ik eigenlijk wou en moest zijn. We werkten eerst met paard en kar. Deze werden gebruikt om de groenten te oogsten. Ik weet nog hoe jammer je het vond om dit paard, Bless, te moeten ruilen voor een tractor. Met de tractor heb je mij ook leren rijden. Voor mij was dit heel spannend. Niet alleen het meerijden op het stoeltje naast jou, maar later ook



het zelf leren rijden. Op onze occasie tractor, de zettor, moest er silo gemaakt worden van gras. Deze steeds groter wordende berg moest jij dan aanrijden met de tractor.

Weet je nog toen je eens met jouw sandalen op de tractor zat? De pedaal kwam vast te zitten tussen je voet en je sandaal. Je geraakte niet los en zat boven op die hoop Sylo. Niemand dierf jou te komen helpen en wij stonden bang af te wachten en toe te kijken. Al een geluk dat je losraakte en de tractor terug kreeg waar die hoorde te zijn. Je stapte af en iedereen applaudisseerde luid.

Toen je vertrok naar Duitsland voor jouw opleiding van biologisch dynamische landbouw, werd een groot afscheidsfeest gegeven. Ik vond dat heel erg dat je weg ging. Ondanks dat je zei dat je terugkwam, ben ik enorm beginnen huilen. Het was een groot verdriet dat jij vertrok.

Het voelt nu een beetje hetzelfde aan als toen. Je bent voor mij een goede leermeester geweest al die jaren en daar ben ik jou heel dankbaar voor. Jouw leven en het mijne gaan beide verder. Maar ik vind het toch raar dat je op pensioen gaat. Voor mij is het afscheid nemen van iemand waar ik zo lang, leuke en mooie ervaringen mee heb gedeeld. Je bent mijn collega waar ik echt een bedrijf mee heb opgebouwd.

Je moet niet elke dag op Iona verschijnen van mij, maar wat ik jou nog wel wil toewensen: geniet van je kleinkinderen, en help nog vele andere mensen verder, zoals je mij hebt geholpen.”  
*Henri*

## DE JARIGE BEWONERS GEVIERT

*Noah Group* 9 september  
*Amber De Weerd* 31 oktober  
*Danny Ooms* 17 december  
*Evelyne Rypens* 18 december  
*Melissa De Hert* 18 december  
*Kelly Goetstouwers* 28 december  
*Jenny Van Dyck* 28 december  
*Axl Maes* 28 december  
*Tim Verhoeven* 30 december  
*Karin De Raymaecker* 8 januari  
*Nancy Heus* 15 januari  
*Glenn Van den Eynde* 28 januari  
*Jan Cortebeek* 1 februari  
*Sam Cappelle* 2 februari  
*John Thienpont* 9 februari  
*Milan Ruet* 21 februari  
*Lies Van den Broeck* 24 februari  
*Axel Jenny* 28 februari  
*James Sondi*, 3 maart  
*Bert Van Den Bulck* 6 maart  
*Alexandra Dispersyn* 13 maart  
*Sofie Van Vooren* 29 maart

## Tijd voor afscheid



Na 22 jaar als bestuurder van onze Raad van Bestuur, waarvan 9 jaar als voorzitter, zal Philippe Vanden Broecke in 2020 zijn jarenlange engagement bij Iona afronden.

In een volgende editie van Iona Magazine nemen we gepast afscheid van Philippe in woord en beeld.

## VAN DEZE BEWONERS MOESTEN WE AFSCHIED NEMEN:

Larissa Raymakers verhuisde op 19 november naar Borgerstein.  
In Duni is Ivo De Coster vertrokken.

## DEZE NIEUWE BEWONERS MOCHTEN WE VERWELKOMEN:

Bradley Smet startte in september in de dagbesteding

## DEZE BEWONERS VERHUISDEN NAAR EEN ANDERE LEEFGROEP:

Amber De Weerd verhuisde in augustus van Peronniek Beneden naar Bride.  
Kelly Goetstouwers is van Botvid naar Duni gegaan.  
Amber De Weert is van Peronniek naar Bride gegaan.

## WELKOM NIEUWE MEDEWERKERS!

Gregory Gillain (Botvid)  
Joppe Van Houdt (Botvid)  
Daphne Vermeiren (Het Huis)  
Sarah Van Overtveldt (Peronniek beneden)

## DEZE MEDEWERKSTER ZWAADEN WE UIT

Inge Van Goeye (dagbesteding)  
An Smets (Het Huis)  
An Ceulemans (dagbesteding)  
Steffi De Greve (Peronniek)  
Nancy Janssens (Botvid)  
Frank Van Dessel (op pensioen)

## WOORDZOEKER: KERSTMIS

A	Q	T	M	F	O	C	S	Y	R	Y
L	Q	I	K	E	R	S	T	M	A	N
A	E	K	E	R	S	T	M	I	S	P
B	B	S	I	S	E	J	K	A	P	F
T	B	H	L	N	S	T	Q	K	T	E
S	I	Z	C	E	R	P	U	A	O	V
R	R	S	P	D	E	N	U	L	D	S
E	K	R	I	R	E	O	I	K	W	C
K	O	A	D	E	Q	N	E	O	J	W
A	C	A	G	T	T	P	N	E	B	C
U	K	K	W	S	R	W	R	N	L	G

DEN  
KAARS  
KALKOEN  
KERSTBAL

KERSTMAN  
KERSTMIS  
KRIBBE  
PAKJES

SLEE  
STER

## AGENDA

### INTERNE AGENDA

#### 20 december:

studiegroep Heilpedagogische cursus

#### 17 januari:

studiegroep Heilpedagogische cursus

#### 21 februari:

studiegroep Heilpedagogische cursus

#### 20 maart:

studiegroep Heilpedagogische cursus

### EXTERNE AGENDA

#### 19 december:

voorstelling voor scholen (13u) en voor het bredere publiek (19u), met aansluitend een mini ambachtenmarkt

#### 20 december:

voorstelling (15u) voor Iona

## WERKTEN MEE AAN DEZE EDITIE:

Jan Jacobs, Lorraine Bancken, Katia Van De Moer, Petra Luyten, Peggy Vanderbauwhede, Ingrid Verreydt, Annelies Verlinden, Henri, An Cortens, Erik Meersman, Tibo Van Dyck, Julie Muys, Karen Verbist, Lien Van Laere